

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010010
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8415010010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.4.2016, v trestnej veci obžalovaného U. F. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu M. zo dňa 9.3.2015, sp. zn. 6T 5/15, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/,e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovanému U. S C., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale
bytom X. G., K. 544/46

u k l a d á

Podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanástich/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 43 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 1 roka a 5 mesiacov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného U. F. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2,3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.X.XXXX, okolo XX.XX hod. v po miestnej komunikácii na ul. X. v obci B., okres M., viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Octavia, ev.č. KK XXXBO, kde bol kontrolovaný hliadkou polície Okresného riaditeľstva policajného zboru M. - OO PZ M., pričom pri kontrole bol policajnou hliadkou vyzvaný k podrobeniu sa dychovej skúške na alkohol, ktorej sa bezdôvodne odmietol podrobiť a uvedené vykonal aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu M. sp. zn. 0T XX/XXXX zo dňa 13.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 13.6.2013, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1,3 písm. b/ Tr. zák. a prečinu marenia

výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol, okrem iného, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 5 rokov, ktorého výkon sa začal počítať odo dňa 13.6.2013

Za to mu podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň podľa § 61 ods. 5 písm. a/ Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie, avšak len čo do výroku o treste, prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že spáchanie prečinu nepopiera, jeho spáchanie priznal a svoje konanie oľutoval, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie však považuje za neúmerne prísny, aj keď nezľahčuje svoje konanie, nedopustil sa takého konania, ktoré by malo za následok či už niečiu smrť, ujmu na zdraví, alebo spôsobenie väčšej majetkovej škody. Namietal, že s ohľadom na jeho vek, možnosť jeho uplatnenia sa v živote, a teda aj na možnosť jeho nápravy, uložený trest zákazu činnosti na doživotie je príliš tvrdý. Vyjadril názor, že na jeho nápravu bude postačovať trest zákazu činnosti uložený v zmysle ust. § 61 ods. 2 Tr. zák., ktorým bude, podľa jeho názoru, naplnený účel trestu. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o trest zrušil a uložil mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 10 rokov.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na to, že krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je, aj keď z iných dôvodov, ktorých sa domáhal, v zásade dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia plynie, že pri ukladaní trestu prihliadal prvostupňový súd na všetky okolnosti, ktoré majú vplyv na druh a výmeru trestu, na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, ako aj možnosť jeho nápravy.

Z obsahu predloženého spisu plynie, že v mieste trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený len všeobecne s tým, že doposiaľ nebol riešený komisiou verejného poriadku. Z odpisu registra trestov, ako aj pripojených spisov Okresného súdu M. sp. zn. 0T XX/XXXX a 0T XX/XXXX vyplýva, že obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného skutku trikrát súdne trestaný s tým, že v poslednom prípade, teda rozhodnutím Okresného súdu M. sp. zn. 6T XX/XXXX bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu rozhodnutím sp. zn. 0T XX/XXXX. Z vyššie uvedených dôkazov ešte vyplýva, že obžalovaný sa teda opakovane dopúšťal trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1,3 písm. a) alebo b) Tr. zák.

Obžalovanému priťažovalo, že sa dopustil viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a poľahčovalo, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). U obžalovaného teda možno konštatovať vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo znamená, že zákonom stanovenú trestnú sadzbu pre oba trestné činy až na dva roky, nebolo potrebné podľa § 38 Tr. zák. ďalej upravovať. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa v prejednávanej veci dopustil dvoch trestných činov, vychádzajúc z ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., mu bolo potrebné ukladať úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich prísnejšie trestný. Avšak v prejednávanej veci za oba trestné činy je Trestným zákonom stanovená rovnaká trestná sadzba, ako to už bolo uvedené, až na dva roky, ale keďže prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky s ohľadom na jeho charakter je trestným činom závažnejším ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia,

vzhľadom na následok, ktorý môže v dôsledku jeho spáchania nastať, aj krajský súd považoval za potrebné ukladať trest podľa tohto ustanovenia.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa s ohľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného použil ust. § 61 ods. 5 Tr. zák., správne, aj podľa názoru krajského súdu, neposúdil túto skutočnosť ako priťažujúcu okolnosť vyplývajúcu z ust. § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) z dôvodu zákazu dvojitého pričítania v neprospech obžalovaného tej istej skutočnosti. Aj keď krajský súd jedno z predchádzajúcich odsúdení z nižšie rozvedených dôvodov do týchto úvah nezahrnul, vzhľadom na absenciu odvolania okresného prokurátora, rozsudok v neprospech obžalovaného nemenil.

Prihliadajúc na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., ktorými sú najmä spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj účel trestu, ktorým je, vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasné odradenie iných od páchania trestných činov a vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou, zohľadňujúc rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, skutočnosť, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal rovnakých trestných činov, čo nasvedčuje jeho skôr nepriaznivej prognóze nápravy, ale v prospech obžalovaného aj tú skutočnosť, že v prejednávanej veci naozaj k spôsobeniu žiadneho závažného následku, či už na živote alebo zdraví človeka, alebo majetku nedošlo, aj krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, teda v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, bude tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, trestom primeraným. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa v minulosti už opakovane rovnakej trestnej činnosti dopustil, aj krajský súd dospel k záveru, že len trest nepodmienečný bude na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, trestom primeraným.

Obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil 16.6.2014, pričom vo veci Okresného súdu M. sp. zn. OT 69/2013 bol vo výkone trestu odňatia slobody od 8.11.2013 do 20.3.2014, čo znamená, že pred spáchaním žalovaného trestného činu už obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin bol. To znamená, že obžalovaný mal byť zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom ale na to, že okresný prokurátor odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodal, krajský súd v neprospech obžalovaného rozhodnutie nemenil.

Obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti na úseku dopravy, a to opakovanou jazdou pod vplyvom alkoholu a v zákaze činnosti, preto mu bolo nevyhnutné uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Z obsahu predloženého spisového materiálu, ale najmä obsahu spisov Okresného súdu M. sp. zn. OT 45/2013 a sp. zn. OT XX/XXXX, ktorých podstatný obsah krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného prečítal, vyplýva, že obžalovaný už bol dvakrát odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, čo znamená, že naozaj ukladanie trestu zákazu činnosti na doživotie podľa § 61 ods. 5 Tr. zák. v prejednávanej veci prichádzalo do úvahy. Zo spomínaného ustanovenia však ďalej plynie, že okolnosť spočívajúca v tom, že páchatel trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 je špeciálnym recidivistom, je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, je teda zákonným znakom spomínaného trestného činu, a preto skutočnosť, že obžalovaný už bol za prečin podľa § 289 dvakrát odsúdený, mala nájsť svoje vyjadrenie v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia tak, ako to ukladá ust. § 163 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností, potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj s uvedením všetkých zákonných znakov, vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia neboli uvedené všetky skutkové okolnosti predstavujúce všetky zákonné znaky, ktoré odôvodňujú trestnú sadzbu, vyplývajúcu z ust. § 61 ods. 5 písm. a/ Tr. zák., pretože v skutkovej vete nie je uvedené, že obžalovaný bol v minulosti

odsúdený za trestný čin podľa § 289 Tr. zák. nielen rozhodnutím sp. zn. OT 45/2013 zo dňa 13.6.2013, ale aj rozhodnutím sp. zn. OT 69/2013 zo dňa 1.10.2013. To potom znamená, že trest zákazu činnosti uložený súdom prvého stupňa, nezodpovedá skutkovým okolnostiam tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, keďže v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia chýba informácia o druhom odsúdení obžalovaného za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák.

Odvolať v prejednávanej veci však podal len obžalovaný, preto rozhodnutie, vychádzajúc z ust. § 322 ods. 3, veta druhá, Tr. por. nebolo možné v neprospech obžalovaného zmeniť, a preto ani nebolo možné spomínané skutkové okolnosti do skutkovej vety napadnutého rozhodnutia doplniť.

Preto krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil (a to celý výrok o treste, pretože výroky o ukladaní rôznych druhov trestu nie sú výrokmi oddeliteľnými) a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil rovnaký trest odňatia slobody z dôvodov už vyššie uvedených, aký uložil aj súd prvého stupňa, avšak zmenil výrok o treste v časti týkajúcej sa trestu.

Z obsahu predloženého spisového materiálu, ale aj skutkovej vety tak, ako ju súd prvého stupňa ustálil, vyplýva, že obžalovaný už bol za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, čo znamená, že vychádzajúc z ust. § 61 ods. 3 Tr. zák., je nutné ukladať mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v hornej polovici trestnej sadzby, uvedenej v odseku 2, ktorou je rozmedzie od 1 do 10 rokov. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa spomínaného trestného činu dopustil už tretíkrát, pričom v dvoch prípadoch už za spomínaný trestný čin odsúdený bol, aj podľa názoru krajského súdu, je na mieste ukladať trestu zákazu činnosti pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda pri hranici 10-tich rokov. Obžalovaný však už, ako to bolo opakovaně spomínané, bol za prečin podľa § 289 opakovaně, teda dvakrát odsúdený, pričom mu bol už v minulosti dvakrát trest zákazu činnosti ukladaný. V prejednávanej veci ukladajúc ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov musel sa krajský súd riadiť ust. § 43 Tr. zák., podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal pred tým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. V tejto súvislosti nie je možné ešte prehliadnúť tú skutočnosť, že vychádzajúc z ust. § 61 ods. 8 Tr. zák. do doby výkonu trestu zákazu činnosti sa nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Z obsahu spisov Okresného súdu M. sp. zn. OT 45/2013 a sp. zn. OT 69/2013 potom vyplýva, že obžalovanému v oboch týchto veciach bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu po 5 rokov, teda spolu vo výmere 10 rokov, pričom prvý z týchto trestov vo veci OT 45/2013 začal vykonávať od 13.6.2013. Výkon tohto trestu zákazu činnosti bol prerušený výkonom dvoch trestov odňatia slobody, a to v čase od 8.11.2013 do 20.3.2014 a potom od 17.6.2014 do 15.6.2015 so započítaním doby zadržania od 11.6. do 13.6.2013, pričom doba výkonu trestu odňatia slobody, ako to už bolo vyššie uvedené, sa do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítava. To potom znamená, že z doteraz uložených dvoch trestov zákazu činnosti v celkovej výmere 10-tich rokov obžalovaný doposiaľ vykonal len trest zákazu činnosti v rozsahu cca 1 roka a 5 mesiacov, čo ďalej znamená, že v prejednávanej veci, pokiaľ krajský súd mal uložiť trest, ktorý s doposiaľ nevykonanou časťou trestu zákazu činnosti v predchádzajúcich veciach nemal prevýšiť dobu 10-tich rokov, mohol mu uložiť len trest zodpovedajúci tejto dobe, teda 1 roka a 5 mesiacov, preto trest zákazu činnosti v takejto výmere uložil a v celkovom súhrne to znamená, že ku dňu uloženia trestu krajským súdom obžalovaný má doposiaľ nevykonaný trest zákazu činnosti v rozsahu takmer 10-tich rokov.

K odvolacím námietkam považuje ale krajský súd ešte za potrebné uviesť, že pokiaľ bolo obhajobou namietané, že obžalovaný prejavuje účinnú snahu po náprave, keďže aj z výkonu trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. OT 69/2013 bol podmiennečne prepustený, nie je možné v tejto súvislosti prehliadnúť, že po tom, čo obžalovaný bol dňa 20.3.2014 zo spomínaného výkonu trestu odňatia slobody prepustený, už dňa 16.6.2014 sa dopustil prejednávaneho trestného činu a na Okresnom súde P. prebieha konanie o premene podmiennečne odloženého výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, preto len táto okolnosť o úprimnej snahe obžalovaného viesť riadny život nesvedčí. Pokiaľ bolo obhajobou namietané, že obžalovaný svojím konaním nespôsobil žiaden závažný následok, čo je naozaj aj pravdou a na čo aj musel krajský súd pri ukladaní trestu prihliadať, považuje ale v tejto súvislosti za potrebné uviesť, že práve jazda pod vplyvom alkoholu, vychádzajúc z doterajšej súdnej praxe, je jedným z najčastejších

dôvodov, ktoré vedú k závažným následkom tak na majetku, ako aj na živote a zdraví človeka, a to často krátko aj následkom ťažko odstrániteľným, či úplne neodstrániteľným, akým je smrť človeka. Bolo len vecou náhody, že v prípade obžalovaného k takémuto závažnému následku nedošlo. Preto, pokiaľ by nebolo došlo k chybe vo formulácii skutkových zistení, obsiahnutých v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia, ukladanie trestu zákazu činnosti na doživotie by bolo na mieste, a to aj napriek námietkam obhajoby, že v osobe obžalovaného ide o mladého človeka, schopného ešte nápravy, u ktorého možnosť viesť motorové vozidlá je dôležitá z hľadiska ďalšieho jeho uplatnenia v najmä pracovnom živote.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný